

NO IEKŠIENES UZ ĀRU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mk. 7, Jes. 29:13, 2. Moz. 20:12, Mk. 8:11–21.

ATMIŅAS PANTS:

“Nekas cilvēku nevar apgānīt, kas no ārienes tanī ieiet, bet, kas no cilvēka iziet, tas apgāna cilvēku” (Mk. 7:15).

Šis nedēļas pētījums ir Marka 7. nodaļa un 8. nodaļas pirmā daļa. Mk. 7. nodaļas sākumā Jēzus izraisa strīdu, noraidot reliģiskās tradīcijas. Tomēr Viņš to dara tādā veidā, kas pārsteidzoši atbalsta kaut ko ļoti svarīgu mūsdienu kristiešu dzīvē.

Pēc tam Jēzus uzdod mīklu, kas paver iespēju patiesi izprast to, kas patiesībā ir ticība.

Pēc tam Viņš dodas uz Tīru un Sidonu un satiekas ar sievieti, kura ir vienīgā persona evaņģēlijos, kas uzvarējusi strīdā ar Jēzu. Viņu tikšanās ir neparasta, un aiz tās ir dažas spleņas sarunas, kuras sieviete bija uztvērusi, un viņas ticības dēļ Jēzus izpildīja viņas lūgumu.

Mk. 7. nodaļa, kur aprakstīts vēl viens dziedināšanas gadījums, atklāj svarīgo patiesību, ka, lai cik iespaidīgi būtu brīnumi, ar tiem bieži vien nepietiek, lai atvērtu sirdis patiesībai. Galu galā, kāds labums no brīnumiem bija tiem reliģiskajiem vadītājiem, kuri vēlējās noraidīt Jēzu?

Mk. 8. nodaļā pētījums aplūko maizes kā mācību un tradīciju simbola nozīmi. Šie stāsti satur lieliskas mācības par reliģiskās dzīves nozīmi un praksi.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. augustā.

Cilvēku tradīcijas pret Dieva pavēlēm

Izlasi Mk. 7:1–13. Kādas svarīgas patiesības šeit ir atklātas? _____

_____

Varam iedomāties, ka bērni mācās šo Rakstu vietu sabatskolā, pārnāk mājās un stāsta savām mammām, ka viņiem nav jāmazgā rokas pirms ēšanas, jo Jēzus tā teica. Tomēr šis stāsts nav par higiēnu.

Jēzus laikā daudzi cilvēki šajā zemē bija ļoti norūpējušies par ceremoniālo šķīstību. Laikā starp derībām ideja par roku mazgāšanu, lai paliktu ceremoniāli šķīsts, tika attiecināta uz vienkāršiem cilvēkiem, lai gan sākotnēji šie noteikumi Vecajā Derībā attiecās tikai uz priesteriem (2. Moz. 30:17–21). Reliģiskie vadītāji izmantoja šo tradīciju, lai pasūdzētos Jēzum par Viņa mācekļiem.

Jēzus tiešā veidā neatbildēja uz šo jautājumu. Tā vietā Viņš divējādi aizstāvēja Savus mācekļus. Pirmkārt, Viņš citēja Jesajas spēcīgos vārdus, pārmetot tautai, ka ar vārdiem godina Dievu, bet ar sirdi ir tālu no Viņa (Jes. 29:13). Citāts no Jesajas grāmatas turpinās, nosodot cilvēku tradīciju izvirzīšanu dievišķo pavēļu vietā.

Jēzus atbildes otrajā daļā ir atspoguļots Jesajas citāts. Kungs citē Dieva pavēli godāt savus vecākus (2. Moz. 20:12), tas ir, rūpēties par viņiem vecumdienās, un pretstata tam reliģisko tradīciju, kur var dot kaut ko Dievam (dāvanu, korbānu), joprojām to izmantot sev par labu, bet liegt to gados vecākiem vecākiem, kuriem tas ir nepieciešams. Varam tikai iedomāties šādu tikšanos: “Piedod, tēvs. Es labprāt tev palīdzētu, bet es atdevu naudu templim.”

Šādai liekulībai, kad cilvēku tradīcijas nostāda augstāk par Dieva Vārdu, Jēzus uzbrūk bez kompromisiem, jo tas ir grēks.

Kāda tad bija atbilde uz farizeju jautājumu? Jēzus atbilde norāda uz to, ka Viņš neuzskata par pārlicinošu viņu uzskatu, ka roku mazgāšana ir nepieciešama, lai būtu saskaņā ar Dieva gribu. Tā vietā Viņa atbilde nepārprotami atbalsta Dieva baušļus, nevis cilvēku tradīcijas. (Sk. arī Mk. 1:44; Mk. 7:10, 11; Mk. 10:3–8; Mk. 12:26, 29–31.)

Vai, jūsuprāt, mums ir kādas “tradīcijas”, kas ir pretrunā ar Dieva baušļības principiem? Ja jā, vai varat minēt piemērus? _____

_____

Šķīstas rokas vai šķīsta sirds?

Izlasi Mk. 7:14–19. Ko Jēzus domāja, uzdodot mīklu Mk. 7:15? _____

Jēzus vārds šajā fragmentā daudziem ir radījuši sarežģījumus, pārdomājot, kā uz viņiem attiecas 3. Mozus 11. nodaļas mācības par šķīstu un nešķīstu pārtiku. Vai Jēzus atceļ šādas atšķirības? Vai septītās dienas adventisti maldās, mācot, ka draudzes locekļiem, kuri ēd gaļu, tā jāēd tikai no šķīsto dzīvnieku saraksta?

Pirmkārt, būtu divaini, ja Jēzus pēkšņi noraidītu Mozus norādījumus Mk. 7:14–19, jo Viņš tikko bija aizstāvējis Mozu pret tradīcijām Mk. 7:6–13. Otrkārt, pati tradīcija, kuru popularizēja farizeji, nav balstīta uz Vecās Derības mācību, turpretim pārtikas noteikumi ir. Treškārt, Mk. 7:19 teiktais, ka Jēzus šķīsta visu pārtiku, ir nevis tas, ka tiek atcelti pārtikas noteikumi, bet gan tas, ka farizeju ieviestā tradīcija par apgānīšanos ar pieskaršanos ir nederīga. Tas ir maldīgs priekšstats, ka, ja jūs varat kļūt nešķīsti, saskaroties ar pagāniem, tad jūs kļūtu nešķīsti arī saskarē ar pārtiku, kurai viņi pieskārušies.

Izlasi Mk. 7:20–23. Kas saskaņā ar Jēzus vārdiem izraisa cilvēka nešķīstību? _____

Mk. 7:19 Jēzus atzīmē, ka pārtika nenonāk sirdī, bet kuņģī un pēc tam iziet cauri zarnu traktam. Taču Mk. 7:21–23 Viņš atzīmē, ka ļaunums nāk no sirds iekšienes, no cilvēka centra. Viņš piedāvā sarakstu ar netikumiem, kas sākas no ļaunām domām un noved pie ļaunām darbībām.

Ja netikumu sarakstā ir iekļauta atsauce uz piekto bausli Mk. 7:10, tur ir arī visi pārējie otrās plāksnes baušļi. Turklāt Mk. 7:7 Jēzus atsauca uz veltīgu pielūgsmi, kas ir dekaloga pirmo četru baušļu pārkāpšanas pamatā. Tādējādi Jēzus šajos pantos Dieva baušļus aizstāv.

Tev varbūt ir pareizā teoloģija, bet kam pilnībā un galu galā pieder tava sirds? _____

Druskas sunīšiem

Izlasi Mk. 7:24–30. Kādas svarīgas mācības ir atrodamas šajā stāstā? _____

Pēc izaicinošā vakardienas pētījuma fragmenta, stāsts šajos pantos arī rada satraucošus jautājumus. Kāpēc Jēzus tik skarbi reaģē uz šo sievieti, nosaucot viņu par suni?

Jēzus atklāti nepaskaidro, bet divas nianses Viņa atbildē šai sievietei liecina par to, ko Viņš patiesībā māca. Mk. 7:27 Viņš saka, ka bērni ir jābaro “vispirms”. Ja ir “pirmais”, šķiet loģiski, ka ir arī “otrais”. Otrs faktors ir tas, ka Jēzus lieto deminutīvu vārdam “suns”, ar to domājot nevis kucēnus, bet gan suņus, kas tiek ielaisti mājā, atšķirībā no ielas suņiem. Sieviete savā atbildē Jēzum izmanto šos divus apzīmējumus, kas palīdz izskaidrot viņas atbildi.

Sievietes atbilde ir diezgan asa. Viņa atbild: “Tā gan ir, Kungs; bet tomēr sunīši ēd apakš galda no bērnu druskām” (Mk. 7:28).

Kas mudināja šo sievieti sniegt šādu atbildi Jēzum? Protams, viņu vadīja mīlestība pret meitu. Bet arī Viņš iedrošināja šo sievieti. Viņš teica “pirmais”, norādot, ka varētu būt arī “otrais”. Turklāt Viņš norādīja, ka viņa ir suns zem galda. Tāpat kā suns atradās mājā zem galda, tā viņa bija pie Jēzus kājām un lūdza savas meitas labā. Tāpat viņa pieprasīja suņa tiesības uz barību, kas nokrita uz grīdas.

Sievietes atbilde atklāj viņas ticību. Nosaucot vareno meitas dziedināšanas no attālumā brīnumu par “drupaču”, tiek norādīts gan uz to, ka Jēzus spēks ir īpaši liels (ja tāds brīnums būtu drupača, kas gan būtu vesels klaipts?), gan arī uz to, ka viņas lūguma izpilde Viņam ir nieks. Jēzus bija aizkustināts un izpildīja viņas lūgumu.

“Ar savu izturēšanos Viņš ir parādījis, ka tā, kuru uzskatīja par šķirtu no Israēla, nav vairs svešiniece, bet tāds pats Dieva bērns, un kā bērnam tai ir tiesības uz Tēva dāvanām.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 401. lpp.)

Kāpēc aizspriedumi pret citām rasēm un tautībām ir tik lielā pretrunā ar Jēzus mācību? Kā mēs varam meklēt šķīstīšanu no šī ļaunuma? _____

Sasieta mēle

Izlasi Mk. 7:31–37. Kurš tika atvests pie Jēzus, un ko Viņš darīja viņa labā? _____

Jēzus neizvēlējās īsāko ceļu, lai atgrieztos Galilejā no Tiras un Sidonas apgabala. Šķiet, ka Viņš devās uz ziemeļiem no Tiras apgabala, augšup cauri Sidonas apgabalam, tad iekšzemē un lejup pa apgabalu uz ziemeļaustrumiem no Galilejas jūras, beidzot nokļūstot pie pašas jūras. Tas bija apļveida maršruts, kura laikā, iespējams, Jēzus arī paspēja izglītēt Savus mācekļus.

Textā nav precīzi norādīts, kurš vīrieti atveda pie Jēzus, taču viņa problēma bija pietiekami skaidra – viņš nedzirdēja un viņam bija grūti runāt. Dzirdes zudums izolē cilvēkus no apkārtējās vides, un dziļā kurluma dēļ ir grūti iemācīties runāt. Iespējams, šī cilvēka problēma bija jau sena.

Jēzus saprata šī vīrieša grūto stāvokli un noveda viņu malā. Tas, kā Kungs dziedināja slimnieku, ir neparasti, īpaši mūsdienu lasītājiem. Vīrieša ausis Viņš ielika pirkstus, spļāva, pieskārs viņa mēlei un nopūtās. Bojātajām cilvēka daļām Jēzus pieskārs, lai tās dziedinātu, bet kāpēc tā nopūta? “Viņš nopūtās, domādams par ausīm, kas nebija atvērtas patiesībai, par mēlēm, kas atteicās atzīt Pestītāju.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 404. lpp.)

Jēzus brīnumainā kārtā atjaunoja vīrieša dzirdi un ļāva viņam runāt skaidri. Viņa nopūta ilustrē ierobežojumus, ko Dievs pats Sev uzlicis attiecībā uz cilvēka brīvo gribu. Viņš nepiespiedīs ar varu. Visi cilvēki var brīvi izvēlēties, kam uzticēt savu dzīvi – Dzīvības Valdniekam vai tumsas princim. Jēzus varēja atvērt kurlās ausis, bet Viņš nevarētu piespiest neticīgās sirdis atzīt Viņu kā Mesiju.

Šis īsais stāsts ilustrē arī to, ko Dievs var darīt to labā, kas labprātīgi nāk pie Viņa. Iespējams, jūs esat piedzīvojuši nespēju runāt, daloties savā ticībā, kad mēle liekas kā sasieta, jo jūs nezināt, ko teikt. Šis brīnums sniedz iedrošinājumu, ka Kungs Jēzus var atvērt jūsu ausis pret citu vajadzībām, kā arī izteikt vārdus, kas viņus iedrošinās dzīves ceļā.

Ko jūs darāt ar dāvanām, kas jums ir dotas attiecībā uz dzirdi un runāšanu, jo tās ir dāvanas? Kā jūs tās lietojat? _____

Uzmanieties no sliktas maizes

Izlasi Mk. 8:11–13. Kāda farizeju pieeja Jēzum sagādāja dziļu vilšanos? _____

Kāpēc gan neparādīt Viņa dievišķo spēku un nepārliecināt šos ļaundarus? Problēma attiecas uz Marka evaņģēlija 3. nodaļas beigām, kur Jēzus runā par grēku pret Svēto Garu. Ja ausis ir ciet un acis ir aizvērtas, nepārliecinās arī cits brīnums, pat zīme no Debesīm. Tas vienkārši tiktu noraidīts tāpat kā viss iepriekšējais. Lai pārliecinātu tos, kas ir apņēmušies neticēt, ar brīnumiem nepietiks.

Izlasi Mk. 8:14–21. Ko mācekļi bija aizmirsuši, un ko, pateicoties tam, Jēzus gribēja viņiem iemācīt? _____

Jēzus izmanto izdevību, lai brīdinātu mācekļus no farizeju un Hēroda “rauga” (Mk. 8:15), kas nozīmē viņu mācības (sal. ar Mt. 16:12).

Mācekļi to pārprata un domāja, ka Jēzus runā par izvairīšanos no maizes pirkšanas. Kā parasti, kad mācekļi pārprot, Jēzus viņiem dod norādījumus. Kungs uzdod virkni jautājumu, no kuriem pirmie ir retoriski un pauž vilšanos, ka viņi nav sapratuši Viņa misiju. Viņa vārdi atgādina to, ko Viņš saka Mk. 4:10–12 par nepiederošajiem, kuri nesaprot. Viņa spēcīgie vārdi ir paredzēti, lai pamodinātu mācekļus no viņu garīgās letarģijas.

Mk. 8:19, 20 Viņš uzdod vienkāršus jautājumus par faktiem – cik grozu ar druskām tie bija savākuši pēc tam, kad Viņš pabaroja 5000 (Mk. 6:30–44) un arī 4000 (Mk. 8:1–10). Ar to Viņš ilustrēja, ka viņiem jau tagad jāsaprot, ka resursu ierobežojums Mesijam nav šķērslis. Viņa pēdējais jautājums Mk. 8:21 ir atkal retorisks: “Vai jūs vēl nesaprotat?” Galu galā, paskatieties uz visu, ko jau esat redzējuši un piedzīvojuši kopā ar Jēzu.

Kā mēs varam iemācīties saglabāt savu sirdi un prātu atvērtu Dieva realitātei un Viņa mīlestībai? Pakavējieties pie visiem pierādījumiem, kas mums ir doti un liecina par Dievu un Viņa mīlestību. Kāpēc tomēr šķiet, ka dažkārt šaubīties ir tik viegli? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļas “Tradīcijas”, “Šķēršļi salauzti” un “Patiesā zīme” (395.–409. lpp.).

“Mūsu dienās, tāpat kā senatnē, Kunga sekotāju vidū šis viltīgais un maldinošais grēks ir visai plaši izplatīts. Cik bieži gan mūsu kalpošana Kristum, gan mūsu savstarpējās attiecības tiek aptraipītas ar slepenu vēlēšanos paaugstināties! Cik gatavi mēs esam domās paši sevi apsveikt; kā ilgojamies, lai cilvēki mūs atzinīgi novērtētu! Tā ir patmīlība; Dieva noliktā ceļa vietā ir vēlēšanās rast vieglāko, kas noved pie tā, ka Dieva baušļi tiek aizvietoti ar cilvēku teorijām un tradīcijām. Tieši Saviem mācekļiem Kristus izteica brīdinājumu: ‘Raugiet, sargieties no farizeju rauga!’

Kristus reliģija ir patiesa. Degsme pēc Dieva goda ir Svētā Gara iedēstīts virzošais spēks, un to var radīt tikai Dieva Gara spēcīga darbība. Vienīgi Dieva spēks spēj padzīt pašlabuma meklēšanu un liekulību. Šī pārmaiņa ir Viņa darbības zīme. Kad pieņemtā ticība iznīcina egoismu un izlikšanos, kad tā liek mums meklēt Dieva godu un ne savu labumu, tad varam zināt, ka tā ir pareiza. ‘Tēvs, pagodini Savu Vārdu!’ (Jņ. 12:28) – tāds bija Kristus dzīves vadmotīvs. Ja sekosim Viņam, tad tas būs arī mūsu dzīves pamatprincips. Viņš pavēl mums dzīvot tā, ‘kā Viņš ir dzīvojis’, un ‘no tā mēs noprotam, ka esam Viņu atzinuši, ja turam Viņa baušļus’ (1. Jāņa 2:6, 3).” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 409. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāda kristīgā prakse jums palīdz uzturēt tīru sirdi?
2. Kas ir “nešķīstie” cilvēki jūsu kopienā? Ko jūs varat darīt, lai palīdzētu viņiem izvēlēties evaņģēliju?
3. Apdomājiet, ko jūsu Bībeles izpētes grupa varētu darīt, lai vienkāršos veidos veicinātu evaņģēlija līdzdalīšanu kaimiņiem.
4. Izlasi Mk. 8:1–10 par 4000 pabarošanu. Kādu atšķirību šis Rakstu vietas interpretācijā rada fakts, ka šis pūlis, iespējams, bija pagāni? Kāpēc tam nevajadzētu neko mainīt?
5. Kā mēs varam sevi cītīgi pasargāt no iedzīmtās vēlmes paaugstināties, kas raksturīgi visām kritušajām būtnēm?